

L'AUTOR

Quim Monzó (Barcelona, 1952)



Després d'estudiar a l'escola Massana de Disseny, treballà com a grafista. Als anys setanta viatjà a Cambotja i Vietnam, com a corresponsal de premsa. L'any 1976 apareix la novel·la *L'udol del griso al caire de les clavegueres*, per la qual obté el Premi Prudenci Bertrana. El primer llibre de relats, *Self-Service*, és de l'any 1977 i està coescrit amb Biel Mesquida.

Quim Monzó destaca, ben aviat, en la narrativa breu, tot guanyant-se el favor de la crítica. Com a novel·lista, després de la seva primera publicació, la seva trajectòria segueix l'any 1983 amb *Benzina* i, posteriorment, amb *La magnitud de la tragèdia* (1989), amb la qual guanya el Premi de Novel·la El Temps. Tanmateix, Quim Monzó ha escrit sobretot articles d'opinió a diversos diaris i revistes, amb un estil irònic i punyent. Els seus articles apareguts al llarg dels anys- en mitjans com Diari de Barcelona, Avui, El Periódico de Catalunya, El Món, El Correo Catalán, El País, Canigó o La Vanguardia han estat aplegats en nombrosos reculls.

A més s'ha dedicat també a la traducció, especialment de l'anglès, d'autors com Truman Capote, Roald Dahl, Ernest Hemingway, Arthur Miller, J.D. Sallinger o Mary Shelley, entre d'altres. D'altra banda, la seva obra s'ha traduït a més de vint idiomes.

El director Ventura Pons ha traslladat les seves històries al cinema amb les pel·lícules *El perquè de tot plegat*, de l'any 1994, i *Mil cretins*, del 2010.

Ha guanyat el premi d'Honor de les Lletres Catalanes, el Nacional de Literatura, el de narrativa Ciutat de Barcelona, el de novel·la Prudenci Bertrana, el de novel·la El Temps, el Lletra d'Or, el dels Escriptors Catalans, el Maria Àngels Anglada, el Trajectòria i, quatre vegades, el premi de la Crítica, que atorga la revista Serra d'Or.

El 2007 va escriure i llegir el discurs inaugural de la Fira del Llibre de Frankfurt, dedicada aquell any a la literatura catalana.

Va escriure, amb Cuca Canals, els diàlegs de *Jamón, jamón*, de Bigas Luna. És autor d'*El tango de Don Joan*, amb Jérôme Savary.

OBRA

Narrativa

- (1976) *L'udol del griso al caire de les clavegueres*
- (1977) *Self Service* (amb Biel Mesquida)
- (1978) *Uf, va dir ell*
- (1980) *Olivetti, Moulinex, Chaffoteaux et Maury*
- (1983) *Benzina*
- (1985) *L'illa de Maians*
- (1989) *La magnitud de la tragèdia*
- (1993) *El perquè de tot plegat*
- (1996) *Guadalajara*
- (1999) *Vuitanta-sis contes*
- (2001) *El millor dels mons*
- (2007) *Mil cretins*

A part, té diversos reculls d'articles.

LA NOVEL·LA



Títol: *La magnitud de la tragèdia*
Editorial: Quaderns Crema
Any: 2005 (1989)
Pàgines: 275 p.

El Ramon-Maria, un trompetista, aconsegueix finalment sortir amb la vedet del teatre on treballa, la Maria-Eugènia. Durant el sopar beu molt, tant que, quan arriba al llit amb ella, té serioses dificultats per aconseguir una erecció. Al dia següent, en canvi, aconsegueix, inesperadament que l'erecció li duri. Aquest és l'inici d'un llarg període en què es manté en aquest estat.

Paral·lelament, la seva fillastra Anna-Francesca, amb qui conviu a la casa que era de la mare d'aquesta i parella del Ramon-Maria, comença a tenir relacions amb nois. L'Anna-Francesca odia el Ramon-Maria.

PRÍAP I EL PRIAPISME



El priapisme és una erecció mantinguda i dolorosa del penis, sense relació amb l'estímul sexual. El mot prové del déu grec Príap, divinitat grega relacionada amb la fecunditat, a qui es representava amb un fal·lus erecte.

Els penis en erecció són un símbol habitual de fertilitat a la cultura grega i a altres cultures antigues. Sovint, es col·locaven estatuetes amb formes fàl·liques a les entrades de les ciutats o en altres llocs rellevants amb la finalitat de protegir els seus habitants, tal com en trobem al jaciment arqueològic d'Empúries.